

[Ole Donner]

selvfølgelig helt uacceptabelt. Der bør i stedet for stå, at staten skal have afregnet senest tre måneder efter lovens ikrafttræden. I modsat fald kan virksomhederne selv modregne det beløb, de mener at have til gode, i fremtidige momsindbetalinger.

I sine bemærkninger angiver ministeren, at der er tale om at fastsætte regler for, hvorledes virksomhedernes ansøgninger skal behandles. Det burde ellers være gået op for regeringen, at det ikke er virksomhederne, der har gjort noget forkert, men derimod regeringen. Derfor skulle man her behandle regeringens ansøgning om at få en frist til at rette op på den ulovlighed, man har begået.

Af bemærkningerne fremgår det, at det muligvis bliver nødvendigt at ansætte en række personer f.eks. i dommerstillinger. Det understreger, at regeringen lægger op til retssager. Hvis man derimod sørger for at udbetale alle de beløb, man skylder virksomhederne, kan retssagerne indskrænkes til dem, der bliver anlagt mod staten, fordi man har meddelt virksomhederne, at staten ikke vil returnere indbetalte ambibeløb. I disse retssager burde det være indlysende, at staten har bevisbyrden for, at det er lovligt at undlade tilbagebetaling. Hvis staten gør sit arbejde ordentligt – til en afveksling – må det være begrænset, hvor mange retssager der vil kunne fremkomme.

Fremskridtspartiet mener, at skatteministerens lovforslag skal laves helt om, sådan at virksomhederne får præciseret deres rettigheder og staten får en rimelig frist til at udfærdige opgørelserne om tilbagebetalingerne og derefter en ret for virksomhederne til at modregne i momsindbetalingerne i de tilfælde, hvor staten ikke har kunnet bevise, at der ikke skal tilbagebetales ambibidrag. Hvis regeringen erkendte sin lovovertredelse, ville det være en naturlig konsekvens, at man behandlede virksomhederne ordentligt.

Fremskridtspartiet opfordrer regeringen til at omarbejde forslaget, således at virksomhederne bliver behandlet, som de bør i et demokratisk land.

Til slut vil jeg gerne stille en række spørgsmål til skatteministeren. Jeg vil for det første spørge, om ministeren kender til noget land bortset fra diktaturstater, hvis retssystem rummer eksempler på lovgivning, der forhindrer borgerne i at modregne krav, der er opstået

som følge af retsstridig adfærd over for den statsmagt, der har begået den retsstridige handling. I bekræftende fald kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor det skulle være.

For det andet vil jeg gerne spørge, om der i EF-retten findes regler, der gør det tvivlsomt, om lovforslaget er retsstridige. Nu spørger jeg bare, om det kan være tvivlsomt.

For det tredje vil jeg gerne spørge, om regeringen på forhånd har sikret sig, at EF-Kommissionen er enig i lovforslaget og enig i, at det ikke er lovstridigt.

For det fjerde vil jeg gerne spørge skatteministeren, hvad han mener om Handelskammerets ønske om en dialog med regeringen. Det stod at læse i en pressemeddelelse lørdag den 4. april.

Endelig vil jeg gerne spørge, hvad skatteministeren mener med sin udtalelse til Berlingske Tidende den 4. ds., hvor man betegner modregning som »selvtægt« og karakteriserer de erhvervsvirksomheder, der vil benytte dansk rets almindelige modregning, som frække. Er der nogen, der er frække i denne sag, er det Skatteministeriet og skatteministeren og ikke virksomhederne.

Svend Aage Jensen (CD):

Da CD's skattepolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre, at Centrum-Demokraterne ser med forståelse på det foreliggende lovforslag, der for staten har til hensigt sammen med det lovforslag, som efterfølgende skal behandles af Tinget, at afbøde virkningen af EF-Domstolens dom af 31. marts 1992.

CD vil medvirke positivt under det videre udvalgsarbejde.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil allerførst gerne kvittere over for hr. Jens Thoft for hans nærmest chokerende åbenhed, hvor han bekendte sin hang til, at talen holdt ham i stiv arm. Det har vi andre også en gang imellem erfaret, og jeg synes, det var velgørende, at hr. Jens Thoft så hurtigt greb sig i at placere ansvaret et bestemt sted.

Den EF-dom, som Domstolen afsagde for kort tid siden, skaber jo ganske betydelige problemer for kongeriget Danmark, og jeg synes faktisk, det er en temmelig opsigtsvækkende dom. Jeg kender ikke noget fortilfælde, hvor